

Någon gång under sommaren 2004 skickade Per Henrik mig en bunt noter, "The Music of Per Henrik Wallin", ett häfte som visade sig innehålla nära femtio kompositioner av hans hand.

Jag upptäckte snart att det var en oerhört rik och mångskiftande samling – här fanns såväl "rena jazzlåtar" som små, egensinniga pärlor, miniatyrer inom en tradition där Beethovens

Bagateller utgör startpunkten och där tonsättare som Charles Ives, Erik Satie och Christian Wolff är närvarande. Många av kompositionerna kände jag igen från konserter och CD-skivor. Men när jag började spela styckena hämmades jag på något sätt av att jag i

bakhuvudet hela tiden hörde Per Henriks egna fabulösa, oefterhärmliga improvisationer.

Just det! Oefterhärmliga!

Öppningen och utgångspunkten för mig blev nu att spela låtarna enkelt och rent, precis som det står i noterna. Musiken håller för det! Men givetvis finns det många sätt att närma sig den här musiken.

Det är nu oerhört glädjande att ett urval av Per Henriks kompositioner ges ut. Pianister inom alla genrer kommer att ha stor glädje av detta häfte. Självt hade Per Henrik också förhoppningen att en del av materialet skulle kunna användas i pedagogiska sammanhang.

I Per Henrik Wallins musik finns alltid en stark kompromisslöshet, en omutlighet.

Han hade stora krav på vad han kallade äkthet, autenticitet. Hans eget spel genomgick under årens lopp en märklig förvandling. Den briljante virtuosen blev allt mer avskalad och ren, nästan asketisk och inåtvänd i sitt spel. Men här fanns också en våldsamt vital aggressivitet

långt bortom alla akademiska krav på klang och tonbildning.

Och mitt i detta:

en innerlighet, en poesi och en sprödhet som går som ett stråk även genom kompositionerna i detta häfte.

Mats Persson